#در_خانه_می‌مانیم

قرنطینه خانگی ادامه دارد

بسیاری از ما این روزها برای جلوگیری از شیوع کرونا، خودمان را در خانه قرنطینه کرده‌ایم. دو هفته بعد از جدی‌شدن ماجرای خانه‌نشینی شاید به این نتیجه رسیده باشید که خانه ماندن اصلا کار آسانی نیست و به سرگرمی‌ها و برنامه‌های متفاوتی برای دوام‌آوردن نیاز است. روزنامه شهروند همچنان برای همراهی خانه‌نشینان، پویش «در خانه می‌مانیم» را ادامه می‌دهد و روزانه پیشنهادهای متفاوتی از کتاب، موسیقی تا معرفی اپلیکیشن‌های کاربردی برای خانه‌نشینان دارد. شما هم می‌توانید عکس‌ها و فیلم‌های یک دقیقه‌ای یا متن‌های ۲۵۰ کلمه‌ای خود را از روزهای خانه‌نشینی به ایمیل shahrvanddaily@gmail.com و صفحه اینستاگرام shahrvandDaily بفرستید تا ما آنها را در شبکه‌های اجتماعی روزنامه منتشر کنیم.

عرضه کتاب‌های کودکان با ۱۰۰ درصد تخفیف

یکی از دغدغه‌های والدین در این روزهای قرنطینه و خانه‌نشینی، نگهداری از کودکان است. کودکان احتمالا بیشتر از آدم بزرگ‌ها حوصله چهاردیواری را نداشته باشند و دل‌شان بخواهد که با همسالان خود معاشرت کنند. با وجود این برای نگهداری کودکان در خانه چه راه‌هایی وجوددارد؟ یکی از راه‌ها بدون شک خواندن قصه و داستان برای آنهاست، کمتر کودکی است که از خواندن کتاب قصه لذت نبرد. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان این روزها برای سرگرم‌کردن کودکان در خانه تمام کتاب‌های خودش را در طاقچه به صورت رایگان عرضه می‌کند. برای تهیه آنها کافی است به سایت طاقچه سر بزنید و هرکدام از کتاب‌های کانون را که فرزندتان به آن علاقه‌مند است، به صورت رایگان دانلود کنید.

آنلاین در موزه‌ها گردش و تفریح کنید

حالا که سایه کرونا بر سر شهرهای مختلف ایران سنگینی می‌کند و عملا امکان سفرکردن برای هیچ‌کس وجود ندارد، توصیه می‌کنیم برای گذران روزها و دقایق، مجازی سفر کنید. برای این گشت‌وگذار مجازی کافی است اپلیکیشن Arts&Culture را دانلود کنید.

این اپ، آرشیوی از آثار بیش از ۱۰۰۰ موزه مهم جهان را در خود ذخیره کرده است و شما با زوم‌کردن روی هرکدام می‌توانید اطلاعات تاریخی درباره آن اثر را به دانسته‌های تاریخی خود اضافه کنید. این اپ رایگان است و تنها برای دارندگان گوشی‌های اندرویدی کاربرد دارد.

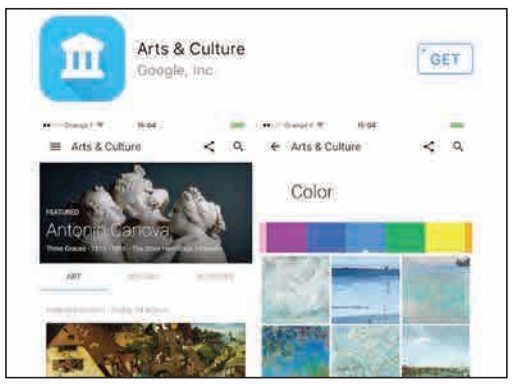

Arts & Culture آرشیوی از آثار بیش از ۱۰۰۰ موزه مهم جهان را در خود ذخیره کرده است و شما با زوم‌کردن روی هر کدام می‌توانید اطلاعات تاریخی درباره آن اثر را به دانسته‌های تاریخی خود اضافه کنید. این اپ رایگان است و تنها برای دارندگان گوشی‌های اندرویدی کاربرد دارد.

شعرخوانی در روزهای قرنطینه

یکی از راه‌های کم‌کردن اضطراب و استرس ناشی از کرونا و شیوع اخبار آن در این روزها، بدون‌شک خواندن شعر است. اشعار می‌توانند شما را به دنیای دیگری هدایت کنند، دنیایی سرشار از تصاویر بکر که شاید در زندگی عادی فرصت تجربه و تماشای آن را نداشته باشید. یکی از شاعرانی که در سال‌های اخیر به‌کرات از المان تصویرسازی در شعر بهره برده، گروس عبدالملکیان است؛ شاعری که کارش را از سال ۸۰ آغاز کرده و تاکنون مجموعه شعرهای متعددی به چاپ رسانده است. یکی از مهم‌ترین مجموعه شعرهای او پذیرفتن است که نشر چشمه آن را سال ۹۳ چاپ کرد. مجموعه شعری که با استقبال خوب مخاطبان روبه‌روشد و به سرعت به چاپ دوم رسید. اما اگر مخاطبی هستید که پیشتر اشعار گروس عبدالملکیان را مطالعه نکرده‌اید، توصیه می‌کنیم از مجموعه «سطرها در تاریکی جاعوض می‌کنند» آغاز کنید. مجموعه شعری که سال ۸۷ نشر مروارید آن را چاپ کرد. ناگفته نماند که تمام مجموعه شعرهای عبدالملکیان این روزها روانه بازار نشر دیجیتال هم شدند. در ادامه یکی از اشعار معروف گروس را باهم مرور می‌کنیم.

«فراموش کن
مسلسل را
مرگ را
و به ماجرای زنبوری بیاندیش
که در میانه میدان مین
به جست‌وجوی شاخه گلی‌ست.»

نوای ساز خالق مرغ سحر

در یکی از کنسرت‌های ضبط‌شده استاد محمدرضا شجریان می‌بینیم که وقتی استاد خواندن مرغ سحر را آغاز می‌کند و وقتی لب می‌گشاید که مرغ سحر ناله سر کن، با چنان تشویقی از سوی مخاطبان مواجه می‌شود که لبخندی روی لبانش شکوفه می‌زند. وقتی به مصراع ای خدا، ای فلک، ای طبیعت می‌رسد، گویی از پیش می‌داند که این تصنیف را همه از بر هستند، با دست خود تمام مخاطبان را تشویق می‌کند که با او بخوانند و تمام تالار یکصدا می‌گویند، شام تاریک ما را سحر کن.

در تصنیف مرغ سحر که در دستگاه ماهور ساخته شده، کدام رمز و چه سری است که پس از این همه سال هنوز که هنوز است بسیاری آن را می‌خوانند، لحظات‌شان چه غم باشد، چه شادی و چه حسی دیگر، با مرغ سحر موسیقایی می‌شود. باید دید که خالق مرغ سحر که بوده که چنین تصنیفی ساخته است که جان‌های بسیاری به شنیدن آن علاقه‌مندند و هنرمندان بسیاری از محمدرضا شجریان تا فرهاد مهراد آن را خوانده‌اند.

سازنده که نه، خالق مرغ سحر مرتضی‌خان نی‌داوود است. بیست روز دیگر که بگذرد و سال ۹۹ که شروع شود، سی‌امین سالگرد فوت مرتضی‌خان هم کم‌کم می‌رسد. اگر روزی خواستید بدانید که چه کسی مرغ سحر را ساخته و چطور توانسته است تصنیفی بسازد که هر سلیقه‌ای را شیفته خود کند، بد نیست به صدای ساز این خالق تصانیف و قطعات هم گوش دهید.

اگر خواستید نغمه نی‌داوود را بشنوید، موسسه فرهنگی-هنری ماهور قطعاتی از تار او را در آلبومی به نام تار مرتضی نی‌داوود جمع کرده است که می‌توانید این آلبوم را در سایت بیپ تونز یا سایت موسسه ماهور خریداری کنید.

اما محتوای این آلبوم چیست؟ پیش از هر چیز باید بدانید شما می‌خواهید صدای ساز مردی را بشنوید که در قامت شاگرد آقا حسینقلی و درویش‌خان بر سیم‌های تار مضراب زده است، یعنی صدای سازی که حکایتی از تاریخ موسیقی دارد. قطعه اول این آلبوم آنچنان که مرسوم و معمول شیوه ردیف‌نوازی موسیقی است، با دستگاه شور آغاز می‌شود. مرتضی‌خان گویی که بخواهد شکوه‌ای کند یا گلایه‌ای از فلک داشته باشد، مضراب‌ها را با شدت هرچه تمام‌تر و سرعت هرچه بیشتر پشت سر هم می‌گذارد و از گوشه عشاق و بیات کرد گذر می‌کند.

در ادامه چهارمضرابی در دستگاه شور را از او می‌شنویم. چهارمضرابی که گویی همه ۶ سیم تار را به رقص درمی‌آورد و صدای ساز چونان لوک «شتر» مستی می‌شود که راه بیابان را می‌پیماید و پس از این چهارمضراب کوتاه گوشه‌های شور دوباره پشت سر هم ردیف می‌شوند تا قطعه بعدی از راه برسد، نغمه افشاری. میان برخی موسیقی‌دانان و نکته‌سنجان این معنی وجود دارد که دستگاه چهارگاه و نغمه افشاری، تنه به تنه موسیقی حماسی می‌زنند. حماسه افشاری میان زخمه‌های مرتضی‌خان به‌راستی شنیدنی است. همان‌گونه که سزاوار درآمد اول افشاری است، مرتضی‌خان یک و دو و پشت به پشت هم تن سیم‌های تارش را می‌لرزاند تا به گوشه‌های عراق و رهاب برسد و در هرکدام شوری یا نغمه‌ای آرام بیافریند.

قطعه چهارم حکایت غم گریبان دریده دشتی است. گویی آواز دشتی چون عاشقی است که در بی‌نشاط بهاری بی‌رخ معشوق کنار لاله نشسته و نشان داغ دل خود را روی لاله می‌بیند. همین روایت دشتی است که در قطعه چهارم آلبوم تار مرتضی‌خان متجلی می‌شود. گاه کفر ساز بالا می‌رود و فریاد می‌کشد، با همه ابهت و شخصیتی که ساز تار در صدای خود نهفته دارد و گاه هم سوز و گداز سر می‌دهد که ز اشتیاق جانم به لب رسید بیا.

اندوه گدازنده دشتی که به پایان می‌رسد، خورشید بیات ترک در قطعه پنجم از میان انگشتان مرتضی‌خان طلوع می‌کند. نوایی پر از شادمانی اما شادمانی کسی که همچنان شخصیت خود را حفظ کرده است و در قطعه ششم نیز سفر به سرزمین بیات ترک ادامه می‌یابد. پرده‌هایی که در آغازین چهارمضراب این قطعه بالا و پایین می‌شوند، قصه گشت‌وگذار در چمن و تماشای بهار را می‌کنند. هر چند بهاری که باید آن را در قفس خانه سر کرد.

و قطعه هفتم هم همان صدای آشنای لوطی‌منشانه سه‌گاه است. سه‌گاهی که مرتضی‌خان نواخته گویی مردی است پهلوان‌صفت که کنار دوست یا رفیق خود نشسته است و از او می‌خواهد که غمناک نباشد و با هر چه غم‌انگیز است، ساز مخالف بنوازد.

اما هشتمین قطعه با حکایت بیات اصفهان می‌گذرد تا به پیش درآمد معروف ماهور یعنی قطعه نهم از ساخته‌های مرتضی‌خان برسد که آن را به همراهی ویولن موسی‌خان نی‌داوود نواخته است و در پایان ماهور با تمام شادمانی فرح‌انگیزش رخ برمی‌تابد و از گوشه‌های دلکش و داد می‌گذرد.

شهروند
ثبت آگهی
در روزنامه شهروند
۴۴۹۵۶۲۰۰-۲